

→ wściekły

adjectif | wściekły - singulier, nominatif

enrage

Jest wściekły, bo zepsuł mu się samochód.



	I.poj.	I.mn.
nominatif	wściekły	wściekli
genitif	wściekłego	wściekłych
datif	wściekłemu	wściekłym
accusatif	wściekłego	wściekłych
instrumental	wściekłym	wściekłymi
locatif	wściekłym	wściekłych
vocatif	wściekły	wściekli

	I.poj.	I.mn.
nominatif	wściekła	wściekłe
genitif	wściekłej	wściekłych
datif	wściekłej	wściekłym
accusatif	wściekłą	wściekłe
instrumental	wściekłą	wściekłymi
locatif	wściekłej	wściekłych
vocatif	wściekła	wściekłe

	I.poj.	I.mn.
nominatif	wściekłe	wściekłe
genitif	wściekłego	wściekłych
datif	wściekłemu	wściekłym
accusatif	wściekłe	wściekłe
instrumental	wściekłym	wściekłymi
locatif	wściekłym	wściekłych
vocatif	wściekłe	wściekłe

